

REDACTIA
strada Aulich Nr. 1

ADMINISTRATIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șlr garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicație.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Incheță ici, bizantinism colo.

II.

Ceal dlui Mangra s'a putut sus-
ține și apăsă la Arad atâția ani de-
aia, fiind-că dreptul real și cel
erau pe partea lui. In archi-
eș neindreptățiri de aceste — și
mari decât aceste — se fac zil-
nic — ori cât ar protesta cineva
legea în mână — nici 24 oare nu
putea susține. In vlogul de fa-
restigatorii, a căror patimă sunt
lor, nimeni nu dă un gologan
sept, și pe dreptate. — Numai
poe că se umblă pe aici: — pe
stugărmiciei umblă cei de jos —
ale volniciei cei de sus, — a
cale și anume cea de drept nu e
scută nici după nume...

Consistorul nostru nu e un exe-
al legilor, care ca atare să con-
lece, decât-ori face și cel mai
pa; — să o observe însuși și
ca a se respecta pretutindeni

Nici pomană!... Consistorul stă
upra legii, el face, ceea-ce „află
me“ și „află cu cale“ — para-
nici când nu-i trebuie... Do-
a lui „află de bine“ și a lui
cu cale“ însă depinde natural-
dela puterea de rezonare a cu-
referent, foarte adese-ori dela
rupăniunile, patimele și rancu-
lul carl—puse sub firma execuți-
bisericești — substituie legea...
al apoi nici în Kamtschatka nu
au atâtea deciziuni necioplite,
rețoare, contrarii cu legea și drep-
și adeseori contradictorii între
până la extremul ridicol. In mod
deciziunile acestea sunt cu atât
neclătite, cu cât mai debili sunt
uraticii referenți. Și noi, durere,
acuma nu ne putem lăuda cu
nici tari, cu conducători „conștien-
in lucrare“ cum cere P. S. Sa

Intre aste purtări lipsa de orien-
in lipsa busolei de ordine și
itate, a cuprins întreg organis-
și învalmășala și destrămarea
nedescriptibilă, ear disciplina cea
erată (— de cea fariseiască avem
chet —), este pusă pe scândura

Archiepiscopul Mețianu a aflat
această destrămare și noi sun-
siguri, că de nu ar fi aflat-o,
nica ar fi tras mari foloase dela
și devotamentul său. Prea sun-
siguri, că — șef al unei bise-
penetrate de ordine și legalitate,
al unor conducători conștiențioși
probi, — I. P. S. Sa s'ar fi putut
promisiunea dată în ocazie so-
na: „Până atunci să trăesc, până
votul fi spre folosul bisericeii

Cum însă organismul destrămat
amă o cură radicală; — toată
ea, tot zelul și devotamentul
viesc, nu mai ajunge aproape
— și noi nu ne putem mira

din destul, cum a ajuns și densus, să
vrea a governa cu mult descântata
„iubire“ și „frățietate“ — cu oameni,
despre cari însuși recunoaște, că nu
mai sunt de nimic — și îndeosebi
ne mirăm cum a ajuns și densus sub
tutela abuzivului și teroristărilor
Caiafa, care în față'l preamărește,
ear altcum la toată lumea se plânge
că: „l'a tras pe sfoară“...

Metropolitul Mețianu este, pre-
oțește, un bun arhieru, dar' se ne
creadă dacă voește, că la guverna-
mentul unei bisericeii nu ajunge un
preot bun. — Istoria ne arată mulțime
de regenți buni și zeloși, ca Marta
din evanghelie, dar' cari tocmai prin
buneafă lor devin o calamitate pentru
întregi provincii și popoare... A
avea tact și energie este un rol po-
sitiv, nu negativ; — ele înseamnă a
te impune, nu a te supune jurstărilor
date. .... Discipolul lui Șaguna, —
pentru-ce n'a învățat aceasta de la
Șaguna? ! ....

Vom servi cu detaiuri, dacă
acele în interesul bisericeii se vor
cere, dar' bine ar fi dacă lucrurile
s'ar îndrepta mai înainte, de ce s'ar
vede toate.

Și drept aceea pentru acum ne
mărginim la unele reflexiuni pe seama
celor de la „Telegr. Rom.“ și a
celor de la „Tribuna“ din Sibiu.

„Telegraful Român“ își luase de
curând curagiul bizantinic a da lecții
Aradanilor în chestia alegerilor și
a-'i apostrofa, să lase libere alegerile,
cum libere (?!) sunt în archidieceșă...

Cel ce cunoaște libertatea acestor
alegeri, nu-și va pute ținea risul!

D'apoi, onorabililor, în archi-
diecesă de 1/4 de secol nici nu se
fac altfel de alegeri, de cât cele
comandate de clubul central, presidat
de noul arhieru titular! .... Și
mai de curând ne spune „Telegraful“
în obiectivitate-l căzani, ce sub-
stituie aci articolii de fond, că archi-
eria nouă — și fără nici un rezon,
ori folos, — aceasta ar fi „o dorință
generală a archidieceșanilor“...
lucru, de care începe apoi niște
tămieri și osanale ipocrite și umflate...

Onorabililor, lăsați mai pe jos
cu bizantinismul! .... Lumea știe
și cunoaște: Cum și pentru ce ni-
s'au făcut nouă aceste?! — Și va
fi mult mai bine, dacă nu scormonim
în afacere.

In fine „Tribuna“ în „reprivirile“
sale asupra activității sinodului archi-
diecesan din est an face unele con-
statări de lucruri, cari li se par
anormale și enigmatice....

Vom încerca a-'i lămuri și le
putem spune din capul localui, că
anormale și dureroase sunt ele, nu-'i
vorbă, însă nu sunt neexplicabile, ei
sunt o urmare firească de cauze mai
vechi și mai profunde.

Prima constatare e, că: „Re-
stanțele de la senatul episcopesc sunt
prea mari și sinodul a însărcinat, pe
Consistor, ca să angajeze provisor puteri
noue pentru delăturarea acestui rău; —
accentuându-se din unele părți și aceea,
că se impune reorganizarea acestui
senat“....

Răul acesta e vechiu de tot și
accentuat în toți anii în sinod, — nu
s'a pus însă degetul pe bubă — și
„puterile noue“, ce mereu s'au
angajat „provisor“, nu au fost puteri,
ci *capci celi*. Drept ce dacă „un pro-
gres îmbucurător“ în archidieceșă de
decenii nu s'a putut constata, — este
că de decenii oficiile nu se umplu
cu oameni dornici și pricepuți la
lucru, ci angagiarea se face din alte
considerări, — adese ori așa, ca și
cum biserica ar fi un asil, ... o in-
firmerie.

2) A doua constatare, ce o face
„Tribuna“ și care la tot cazul „este
o apariție nescusabilă, o neinteresare
a preoțimii față de constituția și afa-
cerile bisericești“, cum zice ea, con-
sistă în faptul, că, pe unele locuri tocmai
preoții participă la alegeri de deputați
sinodali și congresuali în număr mini-
mal...“

Este și aceasta un fapt și trist și
anormal, nici decât însă ne explica-
bil, nemotivat, — lipsit de un nex
causal...

Explicațiunea acestei anomalii o
aflăm în altă anomalie și anume în
faptul, că alegerile, cu puține excepțiuni,
cari confirmă regula, de zeci de ani se
comandă de sus, dela clubul central.

Din acest adevăr nu schimbă ab-
solut nimic cei-ce în „Telegraful Ro-
mân“ își bat mereu piepturile zicând,
că „la noi alegerile sunt libere“...
Ei însuși nu cred, cea ce zic, și tot
ei mai bine, decât ori-cine, știu, că
nu este așa...

Dar' acest lucru li este ori cui
evident, îndată ce-și va da răspuns la
următoarele întrebări:

a) Poate susține, ori ba, că în-
treagă archidieceșă să nu se aște un
singur paroch, ambițios, dornic de
muncă, posedând încrederea colegilor
săi, — și capabil a-'i reprezenta în
sinod etc.

b) Dacă una ca aceasta nu s'ar
pute susține, apoi: Cum se face, că
nici un paroch nu are intrare acolo
sus la legislativă, care în prima linie
tractează de el și de interesele lui
și ale poporului, pe cari el mai bine
l'ar cunoaște?

c) Cum se face, că zeci de ani
de-arândul fără nici o emulațiune, fără
nici o schimbare, aceiași oameni, preoți
și mireni, reprezintă aceleași cercuri
fixe, ca și cum ar fi luate cu arând?
Cum se face îndeosebi aceea, că oa-
menii dintr'un colț de țară, cei mai
mulți din Sibiu, reprezintă cercuri
din alt colț de țară, unde nimeni
nu-'i cunoaște nici după nume?...
Cum se face, că tata și feciorul și
cumnatul reprezintă același cerc? Nu
mai e nimeni, absolut nimeni, pe
acolo?... Ce forfoiu de oameni pot
fi Tetea, nenea Iulie, și alții... că de
decenii și cu perfectă statornicie,
ocupă locurile de deputați, fără să-'i
tae capul de responsabilitatea, ce o
au?...

Cum se face, că d. ex. un Ioan
Popescu, ca și care cu mai multă
vrednicie nimeni n'a purtat reverență
la noi, ca și care mai iubit și mai
popular nimeni n'a fost între noi, —

perioade întregi n'a fost deputat, fiindcă
nu vrea să corteșească?!

Eacă și răspunsul:

Parochii dornici de muncă, cu
ambție, cu popularitate între colegii
lor — și capabili de a reprezenta mai
bine, de cât mulți alții, interesele
reale ale bisericeii, avem destul, și
prin urmare din libere alegeri ar
reuși destul, și dacă totuș nici unul
nu intră în sinod, e semn, că noi nu
înțelegem constituția, cum o înțeleg
Sășii, de la cari am copiat-o, și e
dovadă, că alegerile la noi se fac
pe „alte baze“, decât vrednicia și po-
pularitatea; — îndeosebi e dovadă,
că față de corteșiri și nemutenii, ori
față de candidatul centrului, fie cum
ar fi... nimeni n'are ce căuta, de ar
fi chiar un Ioan Popescu!...

Ei și acum?!

La alegeri de aceste comandate
și dinainte cunoscute în rezultatul lor,
iau parte preoții cei anume coman-
dați, — cei mai din apropiere, ori de
aceia, cari n'au altă treabă și iubesc
întruniri și micul ospăț, ce de re-
gulă se face din acest prilej; — un
om ca oamenii însă nu ia ziua și
noaptea de cap pentru-ea, neglijând
alte datorințe, ostenindu-se și chel-
tuindu-se a surda, să meargă, să în-
mulțască voturile comandatului cu
unul.

Eacă explicarea!

Și fiindcă ne aflăm în toiul lă-
muririlor, să mai facem de încheiere
încă o constatare, cine știe, de ce va
fi bună: Din protocoalele de alegeri
mirenești 80% sunt false, sunt niște
făcături, în cari se scriu numele popo-
renilor și ale candidaților comandați —
și se trimite la locul de scrutiniu...

Dureroasă, este hotărit, și astă
constatare, carea și ea 'și are rădă-
cina în bizantinismul, ce prigonește
adeverul, spoiește mormântul, pes-
treace cămila și strecoară țintariul...
dar nici ea nu e mai mult de cât un
secret public, nu e nici decum o
enigmă.

Un archidieceșan.

Noul proiect de lege al cotel, pre-
sintat camerei de ministrul-president în se-
dinta de alaltăieri, este întru toate egal cu
cel presintat de guvern în Noemvrie 1899.
Proportia de cota este adevă: 65.6% în
sarcina Austriei și 34.4% în sarcina Un-
gariei. Această nouă lege ar ave să dureze
dela 1-a Iuliu 1900 până la finea anului
1909.

Situația în Austria Știrea mai re-
centă sosită din Viena este, că la cas de
va continua încă obstrucția, parlamentul
peste tot nu va mai fi în ședințe. Mulți se
îndoesc însă, că partidul din dreapta va
conlucra de facto pentru curmarea obstruc-
ției Cehilor. — Ziarul ceh „Narodni Listi“
din Praga se ocupă cu negocierile, în urma
căroră Cehii-tineri au scos obstrucția în
publicitate. Cehii-tineri sunt hotărâți — la
cas că clubul Polonilor ar pacta cu cleri-
calii germani — să amenințe și ei, că
vor opune o puternică organizație dușmă-
noasă în Galiția față de clubul polon. N'a-
vem cauză să tănuim, — zice numita foaie
a Cehilor-tineri, — că sunt făcute toate pre-
gătirile pentru erupțiunea unui incendiu în
Galiția, ca prin toate mijloacele să se por-
nească lupta împotriva politicii clubului po-
lon. — In fine declară, că cu o crasă par-
țială a cabinetului Körber Cehii nu se mul-
țumesc.

DISCURSUL

dlui

Dr. George Popovici

rostit în ședința din Sâmbăta trecută a
Delegațiunii austriece.

Dăm aci în extras, după notițele stenografice, discursul valorosului deputat bucovinean, Dl Dr. G. Popovici, despre chestia română:

Expozeul contelui Goluchowski e clar și îmbucurător întrucât el privește menținerea și mai departe a triplei alianțe și a raporturilor de bună înțelegere cu Rusia. Dar' peste relațiunile noastre cu România, expozeul trece pe neobservate, cu toate că relațiunile acestea produc asupra Românilor din Austro-Ungaria efectul retroactiv.

Pentru a pute aprecia aceste relațiuni dintre monarhia noastră și națiunea română, e necesară o reprivire istorică foarte instructivă între popoarele mici, cari împopulează bazinul dunărean, nisuița spre alianțe totdeauna a fost viată.

În timpuri abia trecute, aceasta era motivată prin pericolul mohamedanismului. În proporțiunea, în care crește acesta, ia dimensiuni și se întărește și tendența de federațiune, care după bătălia de la Mohaci, la 1526, a dat naștere Austriei de azi.

Ideia fundamentală așa-dar', pe care se întemeiază fondarea statului austriac, este, de a grupa popoarele mici din bazinul dunărean, cari izolate nu pot rezista agresiunilor din afară, într-o comuniune de de stat viguroasă. Tendința aceasta se susține și astăzi; e drept că pe aceste popoare icuite între marile națiuni europene, astăzi nu le mai amenință nici un pericol din partea semilunei, dar' în schimbul acesta un dușman și mai periculos a început să se ivească dinspre Nord.

Zorul de expansiune, înăscut și propriu Rușilor și un iresistibil instinct ce pare a-i mână spre marea deschisă, — trebuie să le dea armele în mână.

Nici unul din popoarele mici dunărene nu are batalioane destul de puternice față cu puterea rusească, numai una este în stare: uniunea lor, și aceasta este Austria.

Dar' se impune acum întrebarea, care e raportul dintre Români și Austria astfel definită? Românii unquirent și au operat totdeauna cu sângele lor patria ungară. E destul a se aminti numele Românilor Ioan Huniade sau Mathia Corvinul, pentru a caracteriza pe deplin fidelitatea

și devotamentul lor, — alături de — pentru țară. Nenumărate sunt cazurile de erzel, unde Românii au luptat și sângele pentru ideea austriacă intrupată prin dinastia Habsburgilor. În anul 1848 Românii fideli dinastiei cu mic, cu mare au sărit în ajutorul acesteia, deși nici când ispita pentru mișcări panromâne, n'a fost mai mare ca în acele timpuri de grea strimțorare.

Aci oratorul citează mai multe fapte eroice săvârșite pe câmpul de luptă de regimentele românești, cum și o mulțime de diplome de recunoștință prealalte, de loialitate, curagiu și eroism.

Analogă și aceeași a fost și ținuta principatelor române de la Dunăre. S'a simțit și acolo indemnul constant de a se face o alipire la monarhia noastră. Principele Mihail Viteazul a fost gata să-și pună țările sale, precum și Ardealul, cucerit de el din însărcinarea împăratului, sub suzeranitatea împărătească.

De când a ajuns independentă, pe lângă toate amăgirile ce i-au venit din partea noastră, România se alipește tot mai mult și cu mai mare credință de monarhia noastră.

Pentru România alipirea la tripla alianță însemnează singurul scut în contra îmbrățișării omoritoare a Rusiei. O Austrie puternică pentru România e cel mai înalt interes de conservare proprie. Pentru aceea, așa numita irendentă română e o născocire a unui cap descereat. Anexiunea de teritorii române din Austria, ar trebui să fie precedată de o nimicire a Austriei; ear' aceasta ar aduce cu sine, cu necesitate matematică, contopirea României în valurile rusești.

Rațiunea îi oprește pe Români de la astfel de aspirațiuni și sinucidere; și că se ține cont de aceasta, o garantează înțelepciunea Regelui Carol. Realizarea unui program de o mare Românie ar fi posibilă numai cu Austria și în Austria. Că chestia română va fi rezolvată astfel, că România va deveni parte suverană și în privința dinastică intactă a unei puternice federații de state, cu centrul la Viena: e o convicție a politicianilor români din Austro-Ungaria.

Nisuițele române nu sunt deci prietenoase pentru Austria; din contră, ele coincid cu interesele monarhiei. Genialitatea prințului Eugen a stabilit de cel mai important scop al politicii împărătești nimicirea Turciei și anexarea țărilor stăpânite de ea la Austria. Lucru dureros însă, că guvernul de la Viena nu era la înălțimea misiunii sale. Ocaziunea a fost pierdută, și acum rămâne numai drumul cel lung, de a face arondarea pe cale federativă. Dispoziții sunt destule spre acest scop.

Garoschanin predică pe față anexarea Sârbiei, pentru-că e prea mică pentru a pute trăi. Și în situația aceasta nu e numai Sârbia. Regretabil e, că politica de

mai înainte austriacă a căutat mai bine să bruscheze, decât să întărească simpatii existente. Ea era stăpânită de un spirit de prepotență, care formează țaria Maghiarilor în lupta pentru conservarea proprie, dar' care a făcut ca Austria să-și pierdă popularitatea. Conte Goluchowski a reușit cu spiritul acesta și a inaugurat relații mai sincere, cari s'au manifestat în visita M. Sale la București, și au contribuit mult la întărirea raporturilor de amicitie, necesare în interesul bineînțeles al ambelor state.

Atâta însă nu ajunge, pentru a prepara legătura intimă, indispensabilă din punct de vedere al misiunii istorice a Austriei. Prin o tratare corespunzătoare a conaționaliilor, locuitori în Austro-Ungaria, monarhia trebuie să dovedească, că alipirea către Austria cuprinde în sine numai favoruri, ear' nu amenințare națională.

În direcția aceasta s'a păcătuit mult. Soartea Românilor din Ungaria e un curat martiriu. Îndeosebi dela introducerea dualismului, națiunea maghiară mișcă cerul și pământul, pentru a desnaționaliza pe Români. Zahărul și biciul, ademineri și amenințări, întreg registrul mijloacelor de forță de stat, până la măsurile draconice ale baronului Bánffy: toate se pun în mișcare pentru a-i despoia de naționalitatea crezută.

Aș pute să vă istorisesc tomuri întregi despre nedreptățile făcute Românilor; dar îmi țin de datorie nu să amăresc, ci să caut mijloace pentru îndreptare.

Heghemonia maghiară a fost comparată cu centralismul din Cisleitania; aceste două însă au foarte puțin comun. Centralismul german are anumite pretenții raționale, cari garantează existența Austriei. Omnipotența maghiară însă e intolerantă și primejduește existența statului, care i-se dă legat.

Când chestia slavă își va ridica odată capul mai amenințător în Europa răsăriteană, vor vedea Maghiarii, cât de mare a fost greșala lor de-a slăbi elementul ne-slav, al Românilor.

Mă mângâia o mică rază de speranță, că spiritul mai uman, de care e stăpânit actualul ministru-president Széll, va găsi o formulă pentru asigurarea unui minimal de existență pe seama Românilor din Ungaria. Speranța însă nu mi-s'a împlinit. Suferințele Românilor nu s'au împușinat nici sub Széll.

Trecând apoi la Români din Bucovina și vorbind despre slavizarea lor, oratorul zice, că Rutenii se consideră una cu poporul rusesc. Rutenizarea forțată va crea însă o chestie română în Bucovina, care va tulbura raporturile externe ale monarhiei.

Încheie apoi cu aceea ce zicea adată Andrássy, — dar în alt înțeles, și anume, că dacă Austro-Ungaria și ar face profesie de credință din existența și dezvoltarea națională a Românilor și, — poate considera ca bătută ora, în care în politica din Orient poate să dispună asupra batalioanelor din România ca asupra batalioanelor sale proprii.

M. Sa în Budapesta.

M. Sa Monarhul nostru aeri noua universitate din Budapesta. În jurul universității deja pe la 10 se adunase o mulțime de M. Sa a sosit la universitate după 11. A fost primit de ministrul de primar și viceprimarul orașului. Conducător de ministrul de culte, de profesor și de arhitectul Baumgarten a zidit universitatea, M. Sa a venit cu deamănuntul palatul universității la urmă și-a manifestat mulțumirea asupra celor văzute.

Ministrul Wlassios acuzat falsifică!

„Közművelődés”, organ al episcopului Maclath, ocupându-se de afacerea de „episcop al Ardealului”, acuză ministrul Wlassios că a falsificat!

Eată ce scrie anume:

„Ministrul aduce ca argument și ca forță a rezonării sale faptul, că de „episcop rom.-catholic al Ardealului” folosit și M. Sa în hotărîrea prin care actualul episcop a fost numit ajutor cu drept de a-l urma în scaunul episcopului Lönhardt. Ei bine, nu i adevărat. În autograful regelui care îl vom publica în numărul următor al „episcop al Ardealului”. Că foaia oficială scrisă „episcop rom. catholic al Ardealului” din greșală ori cu intenție, nu e caracteristic însă faptul, că M. Sa afirmă acum existența unui act semnat de D-sa altfel de cum există actul.”

„Alkotmány”, care se ocupă de această afacere, zice, că afacerea aceasta va aduce încă lui Wlassios mari calamități sau alte!

Răsboiul buro-engl

E pe sfârșite. Poema celor virtuozitate vitejii se încheie. În a peste 200 000 soldați englezi sunt siliți să capituleze.

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

REGELE MOABULUI.

NUVELE ARABE.

(Urmare și fine.)

II.

H-k-m intră în cortul lui Diar.

În mână ținea o creangă de tamarinier; mantaua lui neagră, cusută cu fir de aur, se țira pe jos și lungă lui sabie, atârnată de umăr, șgăria pământul în urma lui. Selavii, purtând daruri bogate, mergeau înainte.

— Domnul să fie laudat, el care te-a făcut tată pentru plăcerea ochilor mei.

Și H-kem îmbrățișă pe tatăl Ayunei

— Selavii mei și-au spus, că fata ta, pășitoarea turmelor tale, a încântat ochii mei. Ai prețuit darurile; și aduc ramura de tamarinier.

— Primește; voința Celui Vecnic să se împlinească!...

Și Diar luând în mână ramura de tamarinier, care înfloria lângă puțul păstorilor, Ayuna deveni logodnica domnului Moabului.

După trei zile. Ayuna fu dusă cu mare alaiu la tribul lui Hakem.

Ea ședea pe o cămilă albă, al cărei gât era împodobit cu o ghirlandă făcută din boabe de sticlă colorată, ear' în urechi, de nas și de frunte îi erau atârnați cercei, tot din sticlă și de toate colorile. Deasupra ei se ridica un baldachin de pene de struț, stropite cu parfum și care îi făcea totodată vânt în mersul legănat al animalului. Văluri de aur și de purpură o acoperiau, ear în picioare de-asupra glesnelor avea câte două inele fine, unul de aur și altul de onix.

Cortegiul trecea prin locurile de pășune, unde fata și cu tovarășul ei pășiau mai înainte vitele.

Câte-va cămile pășteau în liniște iarba. Ayuna le recunoscuse, dar în zadar căuta pe păzitorul lor. Sub tamarinier, în iarba răscolită, ea recunoscuse însă urma corpului lui.

Se opriră dinaintea puțului.

Ea ceru să bea.

Voind să ducă la gură burduful, năvălu-se în puț, zări o floare plutind pe deasupra apei: era o asfodelă din coroana ei.

— Nu mi'mai e sete, zise ea.

Și i-se pără că aude departe, dincolo de dunele roșii de nisip, la marginea co-

linelor de basalt, trișca unui păstor, care plângea.

Caravana se puse din nou în mers.

Sticlăriile dela gâtul cămilei albe țingănau într'una. Cimpoșele și buciumele aruncau în aer notele lor ascuțite, femeile hululau, negrii băteau toba și cortegiul de nuntă trecu.

Hakem în noaptea asta eși din cortul Ayunei pentru a face inspecțiunea lagărului. Băgă de seamă că par'că niște sughițuri înăbușite turburau tăcerea. La lumina stelelor, recunoscuse pe păstorul dela puț.

El era culcat jos, de-a lungul pe pământ, și mâinile îi scormoniau pământul spre a căuta niște forme iubite întipărite pe dinsul, în vreme ce buzele lui făceau gropi în nisipul pe care-l săruta.

— Ce faci tu printre corturile mele?.. tatrebă el posomorit.

— Îmi îngrop bucuria!...

Un fulger de ură sclipi în ochii șefului și mâna i-se sgarăcia strângând pumnalul.

Dar se stăpâni. Își trase gulerul mantalei peste față spre a-și ascunde barba-l cărunță, privi o clipă pe tinărul său rival cu o liniște de ghiță, apoi se depărtă în noapte.

III.

Ani trecuseră asupra Moabului.

Femeile cele mai meștere în leucii erau strînse în giurul căpătâșului, nel care trăgea de moarte. Nici dinău, nici, farmece, nici filtre, nimica nu împedeca răul.

Perdeaua cortului se depărtă. Hakem intră. Întrebă cu privirea pe cari se dădeau la o parte dinaintea ei.

— Cum o vrea Alah, îi răspunse.

Diar se plecă încetișor spre Ochiul lui sălbatic și fioros și se lăsa lumină dulce, iubitoare. Tinera față pira cu greu și buzele ei deja vădeau cu tristețe.

— Asfodela ochilor mei, în afară e un om, care spune că e învâțat și că baciu în leacuri. El are talismanul boalelor. Vrei să vie?...

Ayuna dădu din cap.

— Nu te teme de nimic; voi ține. El spune că-ți cunoaște pe păstor care știe toate tainele de-

— Chiamă-l să vie.

Păstorul era îmbrăcat în pânză male. Părul de pe cap îi atâr-

Estă telegramele din urmă :

Londra, 29 Maiu. Wyndham, se-
r de stat, interpelat fiind în Camera
unelor, spune că în Africa de sud
221.000 soldați englezi. Redmond
câți Buri au fost sub arme
deceput este că pe un Bur venea 10
La această întrebare guvernul
răspuns.

"Daily News" anunță din Lau-
Marques că generalul Botha și ceia-
comandanți s'au sfătuit zilele ace-
asupra capitulării. Krüger zice însă
să continue cu lupta. Presidentul
e te pentru încheierea păcii.

Londra, 29 Maiu. Roberts
că a intrat deja în subur-
Johanesburgului. Nu a în-
pinat nici o rezistență. Mâne
chema la sine pe comandantul
sului pentru a lua în primire
sului. Perderile trupelor sale
sunt neînsemnate. În oraș se zice
minele de aur sunt în bună
re.

Capstadt, 29 Maiu. Anectarea
nului a fost proclamată în
oficial.

Primar acusat grav.

Fiecare zi își are senzația sa în
ce privește crimele ce se ivesc
în societății maghiare. Așa s'au
întâlnit adevărate spirite în urma sgu-
rării drame de la Sătmăr, și
ziarele maghiare aduc știrea că
orașului Szabadka, Mamusich,
acusat că a îndemnat la omor, a
pe altă la jurământ fals și
documente. Intre acusatori
Benedek Gyula, maestru de
se vede că pe dânsul l'a în-
să omoare pe vre-un adver-
sarul primarului și Ruttkay Máté.
În fața acestor acuze grave, se
lege că primarul a fost silit să
deze proces de presă, pentru
amie, care se va și judeca la
ea cu jurați din Seghedin.
Deci în perspectivă earăși un
de senzație, care va descoperi
păcate ale „gentrilor” vestiți
Bacica.

pe piept și i-se amesteca cu barba.
al nisipurilor intrase odată cu dânsul
Ayuna îl privia. Obrazii ei palizi se

și o privi, o cercetă, apoi zise șefu-
Pentru a o scăpa, trebuie ca eu însu-mi
în mine de pe buzele ei răul care-o
Vrei? ...

și far' a mai aștepta răspunsul, el în-
găia lângă Ayuna; degetele lui tre-
oare îi mângăiau cu gingășie gâtul,
și se apropia de fața ei ca pentru o
Privirile lor se uniră.

Hakem recunoscuse pe păstor: era to-
Ayanei.

Un tipet de turbare, apoi un tăius
scelipi ca un fulger și pumnalul în-
la umăr în spatele păstorului.

Hakem își chemă oamenii să scoată
cadavrul. Apoi se așeză la căpătâiul
și gelos până și la pragul morții, o
cum își dădea sufletul.

N. P.

Feminismul în Engiltera.

Camera comunelor a adoptat cu o mare
majoritate proiectul, prin care femeile sunt
eligibile în consiliile comunale. Aceasta este
un mare pas spre egalarea drepturilor în-
tre bărbat și femeie.

În America de asemenea, după multă
luptă și stăruințe, femeia a cucerit o situ-
ațiune politică de aproape egală cu a băr-
batului, mai ales în unele state, unde fe-
meia are drept de vot la alegerile legis-
lative.

În multe centre industriale sunt fe-
mei, cari conduc mari fabrici și stabilimente
industriale în calitate de ingineri. În New-
York sunt o mulțime de medici, arhitecți
și advocați femei.

Feminismul a avut mult să lupte până
să ajungă la asemenea strălucite resul-
tate, căci în toate părțile avea să se is-
bească de zăgazul prejudecării, că femeia
este în toate privințele inferioară bărba-
tului.

„Femeia nu trebuie să învețe carte”,
era un zicător favorit al celor bătrâni și a
trebuit să se facă cercetări îndelungate, și
să se depue din partea elevelor muncă în-
doită poate, pentru-ca prejudiciul să dispară
și astăzi aproape să nu fie om calt care să
nu recunoască marele folos pentru întreaga
omenime a culturii femeiești.

Căci este învederat, că influența unei
mame culte asupra copiilor va fi hotărâtoare
în bine, știindu-se că mulți bărbați strălu-
ciți datorează cariera lor în mare parte
binefăcătoarei influențe a mamei lor.

De asemeni, când condițiunea femeii
în societate va fi egală cu a bărbatului, în-
treg progresul se va resimți. Nu e vorba ca
femeia să-și părăsească domeniul natural
al casei și al creșterii copiilor, pentru a se
aventa în politică, căci prin forța lucrurilor
sfera de activitate a femeii va rămâne cam
aceeași ca și acum, dar' e bine ca acelora,
cărora nu lei-a fost dată fericirea căminului—
să le fie dată posibilitatea de a-și desfă-
șura energia pe domeniul utilității publice. S.

Noutăți

Arad, 30 Maiu 1900.

Nouii doctori români. Din Cluj ni-se
anunță, că în 26 l. c. dl profesor din Blaj
Ioan Rațiu, făcând „cum laude” rigorosul,
a fost promovat doctor în filosofie, iar dl
candidat de avocat din Turda Iustin Pop,
la gradul de doctor în drept la universitatea
din Cluj.

Nod în papură cantă „autorizații” de
la Sibiu. Urmand adevărat să scrie reflecțiuni
asupra ședințelor Sinodului arădan, invi-
nuesc pe amicii noștri, că după citirea în
sinod a scrisorii incuificabile alui Lauran
din Oradea, de ce nu s'a ridicat nimeni să
țină o vorbire — documentată?!

Cu alte cuvinte: își iese un nebul în
cale; dacă îl vei ocoli și nu vei sta cu el
la ceartă, ești un păcătos!

Așa glăsuiește organul, care propagă
era nouă cea adevărată.

Catedrală în București. Sub acest
titlu „Rom. Jună” scrie: „Articolul nostru
cu acest titlu, publicat acum vre-o două
săptămâni, a avut succesul dorit: dl mini-
stru Istrăți a propus și Sinodul a primit
în unanimitate ideea de a deschide o listă
de subscripție pentru adunarea unui fond
pe seama catedralei. D. dr. Istrăți și Sino-
dul au făcut o faptă bună. Rămâne acum
ca din acești membri precum și din mai
mulți fruntași laici din Capitală să se în-
stitue un mare „comitet al catedralei” cu
menirea de a lansa apelurile necesare și a
porni o mișcare înțeleaptă în vederea de
a interesa toate straturile populațiunii.

Poate că ar fi nimerit ca în acest
scop să se organizeze o serie de conferințe,
concerte, reprezentanții teatrale etc. Totul
atârnă dela destoinicia membrilor Sinodului
și a celor din comitetul ad-hoc ce trebuie
istituit.

„Inceputurile ziaristiceii noas-
tre” (1789—1795 de Ilarie Chendi,
seria de articole tipărite în „Tribuna
Poporului”, a apărut acum și în bro-
șură (în Orăștie, Minerva, Institut
Tipografic).

Cetitorii noștri au avut privilegiu să
aprecieze această lucrare a amicului
nostru Chendi. Nu e deci nevoie să
insistăm asupra importanței și a chi-
pului inteligent, cum tinerul publicist
tratează acest moment al vieții cul-
turale românești. Trebuie să spunem
însă, că scoțând în broșură interesanta
d-sale lucrare, dl Chendi a făcut o
mare înlesnire tuturor acelorora, cari
vor să cunoscă mai de aproape ince-
puturile ziaristiceii române. A ridicat
în același timp un meritat monument
bărbaților, cari au început luptele prin
presă pentru drepturile națiunii ro-
mâne.

Români buni. Re știe că Reuniunea
„Frăția” a Românilor din țară (Transilvania)
domiciliată în București a dat un bal în
ziua de 16 Aprilie 1900, în sala Băilor
Eforiei, pentru cantinele din capitală. Veni-
tutul acestui bal, în sumă de 1000 lei, văr-
sându-se în casieria cantinelor școlare, dl
C. Istrăți, ministrul instrucțiunii publice,
sub patronajul căruia s'a dat acest bal,
a adresat d-lui Ignate Mircea, avocat și
președinte al acestei reuniuni, următoarea
scrisoare:

Domnule Președinte,

În urma sărbătorii populare, care a avut
loc aseară, 16 Aprilie, în folosul cantinelor
școlare, prin stăruința și președinția d-v,
mă simt cu plăcere dator a vă exprima
în numele școlii primare toate mulțumi-
rile mele.

Ați arătat prin munca și patriotica d-v
iubire de școală, că inițiativa particulară
poate face mult, foarte mult pentru școlari,
și deci pentru cetățenii de mine, cari vor
lupta alături cu noi pentru binele și pro-
pășirea școlii noastre țării.

Primiți, vă rog, d-le președinte, încre-
dintarea prea osebitei mele considerațiuni.
Dr. C. I. Istrăți, L. Chihădescu,
Ministra. Șeful cabinetului.

Congresul orașelor. În 28 l. c. s'a
deschis la Győr congresul orașelor din țară.
Reprezentanții diferitelor orașe municipale
au fost primiți la Győr cu mare paradă, și
după vederea orașului, s'au întrunit cu toții
la o cină de cunoștință. În 28 l. c. înainte
de amiază s'a ales biroul congresului și s'a
statorit organizarea unui comitet permanent,
care, după trebuință, să convoace congresul
regnicolar al orașelor. După amiază s'a dat
mare banchet în cinstea membrilor congre-
suali.

Altal! Patriotul Beesky Ignatz (nainte
de a fi chemat Jajteleasa), funcționar la posta
centrală din Pesta, a delapidat 10.000 co-
roane și a luat drumul „pentru Americi”!

La tribunalul reg. din Panclova este
un post de jude vacant. Ar fi de dorit se
reflecteze la acest post și Români. Juzi
sârbi întotdeauna au fost și sunt la tri-
bunalul din Panclova, iar juzi români n'au
fost și nu sunt, deși sunt mai puțin sârbi
de cât Români în ținutul Panclovei.

Cavalerismul maghiar. S'au zis și se
spun multe lucruri despre „cavalerismul”
maghiar, până în depărtări, dar despre ca-
surii asemenea celui de mai la vale—n'am
prea auzit nici noi că se pot întâmpla, nici
chiar pe conta acestei nobile calități un-
gurești. Și cazul e cu atât mai caracteristic,
că a ajuns a se debate tocmai alaltăieri la tri-
bunalul reg. din Seghedin. Un domn funcționar
din Seghedin, anume Balogh Gêza se am-
resase până la urechi de o frumoasă copilă
T. Mariskz, a inginerului T. L. din Ó-Becse.

Amorul s'a desvoltat treptat și reciproc, ast-
fel că a urmat și logodna. În tot timpul
cunoștinței lui cu aleasa inimii sale, cava-
lerul funcționar Balogh l'a trimis din greu
bucchete scumpe de flori, adese ori și două
pe zi, cari — după socoteala lui — l'au co-
stat 1200 coroane. Că până la ce grad ajun-
sesse „dragostea” lui pentru mireasa sa și
în ce măsură era condus de „cavalerismul”
său maghiar, s'a dovedit în scurtă vreme. Cum
cum nu, destul că într'una din zile—între
logodiții amoroși s'a escat un *diferend*, care
cu început a început a-l înstrăina de oaltă,
îndeosebi pe „cavalerul” mire, în a cărui
inimă numai decât s'a descoperit—în loc
de dragoste: *escrocheria* și *mişelia*, ear' locul
cavalerismului îl aveau orgoliul și perversi-
tatea. — Logodna s'a desfășurat, cavalerul s'a
însurat cu altă fată și atât în scris, cât și
prin graiu viu a pretins dela fosta lo-
godnică și dela părinții ei restituiră spe-

selor de 1200 coroane, pentru cadourile în bu-
chete de odinioară! Tatăl fetei a și mers
la Seghedin și l'a rugat pe „cavalerul”:
să se mulțumească 500 coroane ca despă-
gubire pentru buchete, dar' banii încă nu-
l'au misese. Să vezi acum pe fostul logodnic-
cavaler! El, împreună cu nevasta prin nume-
roase cărți postale și în terminul cel mai—
„cavaleresti” au dat navală asupra fetei, astfel,
că la urmă prea i-s'a părut mult și ingi-
nerului din acest „cavalerism” și l'a pîrit
la judecătoria pe dl Balogh pentru crima de
jăfuire. Alaltăieri tribunalul din Seghedin a
desbătut afacerea și a osândit: pe cavalerul
Balogh la închisoare pe o lună, și pe ne-
vasta lui pe 8 zile.

Ei, ce mai vreți? Nu-i asta probă de
cavalerism?!

Concert în Săliște. Ni-se trimite invi-
tare la concertul „Reuniunii române de cân-
tări” din Săliște, care se va da în 21 Maiu
(3 Iunie) 1900 în sala festivă a școlii de-
acolo. Începutul la 8 oare seara. Prețurile de
întrare: loc numerisat l. 2 cor. 40 fl. loc
ll. 1 cor. 60 fl.; loc de stat 1 cor.; loc pe
galerie 40 fl. Programul următorul: „Ada-
gio”, din concertul l. bisericesc de G. Musi-
cescu; „Imnosul Paștor”, de C. Porum-
bescu; „Mugur mugarel”, solo cu acomp. de
pian de G. Dima; „Miezul nopții”, solo
cu acomp. de pian de G. Dima; „Hora Do-
brogeană”, de N. Popovici; „Mândruțică de
demult”, de G. Dima; „Trageți hora”, cor
de copii, de Flechtenmacher; „Cum pot
dormi în pace”, cor de copii, de Silcher;
„Resunetul Ardealului”, cu solo de mezzo-
sopran, de I. Vidu. După concert urmează
joc.

Ciugăni din Bucovina fac progres.
Aceasta l'o vestește pe-o cartă postală ilu-
strată sianului „Budapești Hirap” preotul
László István din Istensegita (în Bucovina).
Prin colecția publică pornită în Ungaria,
Ciugăni din numita comună au fost ajutați
la zidirea unei biserici frumoase, care toc-
mai acum este terminată.

Peatră grozavă a bântuit eri ho-
tarul mai multor comune din cercul
B-Sebișului. Îndeosebi hotarul comu-
nei Buteni a fost nimicit cu desevir-
șire. De asemeni au fost sparte fe-
restrele la o mulțime de case. În
Bihor peatra a nimicit hotarul comu-
nei Dobrești.

ULTIME STIRI.

Paris, 29 Maiu. Dela ședința de eri
a Camerii generalul Gallifet, ministru
de războiu, s'a întors acasă bolnav,
așa că e vorba să-și dea demisia.
Se pun mari stăruințe ca el să ră-
mână în capul departamentului de
războiu, dar Gallifet este cu atât mai
decis a se retrage, cu cât a văzut
că șeful statului major, dimpreună cu
alți oficiali, au intrigat contra lui. Și
anume nu i-a comunicat existența
unor acte așa că Gallifet a negat în
Camera existența acelor acte, neștiind
nimic despre ele. A ajuns astfel în-
tr'un impas penibil. Ba căpitanul
Fritsch a comunicat actele adversa-
rilor guvernului. Ear Gallifet n'a în-
drăznic să-l dea în judecată.

Situația guvernului s'a agravat
de altfel și prin atitudinea lui Méline,
Ribot și Dupuy, cari au luat poziție
contra lui Waldeck-Rousseau și ast-
fel guvernul abea mai are o majori-
tate de 40 voturi.

Bruzella, 29 Maiu. După știri
oficioase, s'au ales în Camera 85 cleri-
cali, 33 democrați creștini, liberali și
radicali și 33 socialiști. Intre cei aleși
sunt Bernart, fostul președinte al Ca-
merii disolvate. Abatele Daens, demo-
crat creștin, a căzut.

Petersburg, 29 Maiu. În urma tulbură-
rilor invitate în ținutul Chievului, guvernul a
ordonat acolo o mică stare de asediu. Po-
porațiunii i s'a interzis ori ce grupare pe
strade, în piețe și în localuri publice.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunile la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

„Noua Revistă Română“, pentru politică, literatură, știință și artă, a spărut Nr. 9 de la 1 Maiu cu următorul cuprins:

— Vechile partide și noile grupări politice II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky, Universitățile populare. I. Aureliu Candrea: Elementele române în limbile slavice; Okonski: — El și Ea. (nuvelă). Zamfir C. Arbore: Românii, întemeietorii ai civilizațiunii în Rusia. — Colonel P. V. Năsturel: Contribuțiunile la istoria Bucureștilor; C. Crupenski: „Amintirile“ Regelui României.

I. A. Candrea-Hencht: Cours complet de grammaire roumaine: C. Xenii: Opiniunea publică; Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvele); Simeon Fl. Marian: Poesii populare despre Avram Iancu.

O privire asupra literaturii ruse din secolul al nou-zecelea, de Gh. Madan. — Aprecierile presei străine asupra pescărilor. — Viitorul Ungariei pe temeiul unei noue planșeri naționale. — Pictorul Munkacsy. — Procesele „Tribunei“ pentru Avram Iancu. — O nouă criză.

Profil bizantin (poesie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuante, de I. D. Manolache. — Lume și poet (poesie) de Ioan Scurtu. — Lori (poesie) de Eug. Ștefănescu. — Cuvinte din popor (vorba „tedeș“) de C. I. V. Severin. — Severin. — Tristia (poesie) de Dumitru Timiraș. — Lianei (poesie) de A. Zamfirescu.

În atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.“

În legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni s'au trimis următoarele două cărți: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățator. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filieri). Se poate procura de la autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare“, de Domețiu Dogariu, inv. dir. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară“, editată de Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filieri și se poate procura de la numita tipografie.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se socotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 25 Maiu n. în Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 7.20—7.30.
Cucuruz	5.20—5.40.
Săcămă	5.50—5.70.
Orz	5.40—5.08.
Ovăș	4.40—4.60

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română Cump. fl. 9-48 vând	9.52
Lire turcești	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90 . 19.—
Ruble rusești 100 r	126.— . 12.—
Galbeni	5.58 . 5.68
Napoleon-d'ori	9.48 . 9.55
100 Marce germane	58.50 . 58.85
Livre sterling	11.90 . 12.50

Spirit:

	25 Aprilie
Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
„ „ cu micu	118.—
„ brut cu toptanu	118.—
„ „ cu mic	116.—

Porci:

	(Plața Steinbruch)
Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390	55—56. „ „ „
„ 250—320	54—55. „ „ „
„ până 250	54—56. „ „ „
mijlocii 240—260	„ „ „

„Foia Pedagogică“, ce deține al IV-lea an apare lunar în Sibiu, întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de Trunk, prelucrat liber de George Dragănoiu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpeni și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotarea și poziția actuală a învățătorului român, de Ioan Văcean, învăț. — Din literatura școlară. Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm caldușos tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri de bancă, Carti, Orice
la nuntă, Broșuri, Anunțuri
nebrale, etc.
Cele mai moderate prețuri!

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățianu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 5.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățianu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 7.) „Răsboiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 8.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține imoase priceose și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 filieri spese postale.